

CODE DE LA SANTÉ PUBLIQUE

(září 1998)

Hlava druhá-bis: Asistovaná reprodukce (a Dekrety C.E.)

§ L. 152-1

Asistovanou reprodukcí se rozumí klinické a biologické postupy umožňující koncepci in vitro, přenos embryí a umělé oplodnění, jakož i všechny metody, které umožňují reprodukci mimo přirozený postup a které vedou ke stejnému výsledku.

§ L.152-2

Asistovaná reprodukce je určena k uspokojení žádosti páru, který se chce stát rodiči.

Jejím cílem je pomoci při infertilitě, jejíž patologický charakter byl lékařsky diagnostikován. Jejím cílem také může být zamezení přenosu zvláště závažné choroby na dítě.

Muž a žena tvořící pár musí být živí, v reprodukčním věku, oddáni nebo schopni dokázat, že spolu žijí alespoň 2 roky, a musí předběžně souhlasit s přenosem embryí nebo inseminací.

§ L.152-3

Embryo může být in vitro počato pouze v rámci a za účelem asistované reprodukce, jak ji definuje § L.152-2. Může být počato pouze v případě, že pohlavní buňky pocházejí alespoň od jednoho jedince z páru.

Vzhledem k lékařským metodám se oba partneři mohou písemně rozhodnout, že bude uskutečněn pokus o oplodnění určitého počtu ovocytů, což si může vyžádat uchování embryí, se záměrem realizovat žádost partnerů o rodičovství v průběhu 5 let.

Oba partneři jsou po dobu 5 let každoročně konzultováni, zda-li se stále chtějí stát rodiči.

Dekret Conseil d'Etat (1) určuje povinnosti, které náleží zařízením a laboratořím vzhledem k uchování embryí v průběhu platnosti (2) zákona č. 94-654 z 29. července 1994 o darování a používání částí a produktů lidského těla, o asistované reprodukci a o prenatální diagnostice, zejména ukončí-li tato zařízení svojí činnost.

§ L.152-4

Výjimečně se oba partneři mohou písemně dohodnout, aby uchovaná embrya byla přijata jiným párem za podmínek uvedených v § L.152-5.

V případě úmrtí jednoho partnera je žijící partner písemně dotázán, zda souhlasí s tím, aby uchovaná embrya byla přijata jiným párem podle podmínek uvedených v § L.152-5.

§ L.152-5

Výjimečně může pár, který vyhovuje podmínkám uvedeným v § L.152-2 a pro

který asistovaná reprodukce bez pomoci dalšího dárce není úspěšná, přijmout embryo.

Přijetí embrya je podřízeno rozhodnutí soudního orgánu, který předem obdrží písemný souhlas páru, od něžž embryo pochází. Soudce se ujistí, že žádající pár splňuje podmínky uvedené v § L.152-2, a zahájí vyšetřování umožňující zhodnotit podmínky, které tento pár může nabídnout dítěti, které by se mělo narodit, a to po stránce rodinné, výchovné a psychologické.

Pár přijímající embryo a pár, který se ho vzdal, nemohou vzájemně znát svou totožnost.

Nicméně v případě terapeutické nutnosti bude mít lékař přístup k lékařským informacím o páru, který se embrya vzdal, přičemž tyto neumožní jeho identifikaci.

Páru, který se embrya vzdal, nemůže být přiznána žádná úhrada, a to v jakékoliv formě.

Přijetí embrya podléhá zdravotnickým bezpečnostním předpisům. Tyto předpisy představují zejména vyšetření pro depistáž infekčních chorob.

Podmínky použití tohoto § jsou určeny dekretem Conseil d'Etat (1).

§ L.152-6

Asistovaná reprodukce s využitím dalšího dárce může být provedena pouze v případě, že asistovaná reprodukce při použití gamet partnerů je neúspěšná.

§ L.152-7

Lidské embryo nemůže být počato ani použito ke komerčním nebo průmyslovým účelům.

Koncepce lidského embrya in vitro ke studijním, výzkumným nebo experimentálním účelům je zakázána.

Veškeré experimenty s embryem jsou zakázány.

Výjimečně mohou oba partneři souhlasit s tím, že na jejich embryích může být prováděn výzkum.

Jejich rozhodnutí musí být vyjádřeno písemně.

Výzkum musí být prováděn v lékařském zájmu a nesmí embryo poškodit.

Výzkum může být zahájen, až když komise uvedená v § L.184-3, vyjádří podle podmínek uvedených v dekretu Conseil d'Etat svůj souhlas.

Komise každoročně zveřejňuje seznam zařízení, která tyto výzkumy provádějí, jakož i cíle těchto výzkumů.

§ R.152-8-1

Výzkum na lidských embryích prováděný výjimečně podle § L.152-8 může být zahájen pouze v případě, že sleduje jeden z následujících cílů:

- 1) Přináší pro dané embryo přímou výhodu, zejména z hlediska zvýšení naděje na úspěch při jeho implantaci;
- 2) Přispívá ke zlepšení technik asistované reprodukce, zejména rozvojem znalostí o fyziologii a patologii lidské reprodukce.

Zahájen nesmí být výzkum, který má za cíl nebo jehož možným následkem je změna genetické výbavy embrya, nebo který může poškodit jeho vývoj. Výkony provedené na buňkách odebraných embryu in vitro v rámci biologické diagnostiky podle § L.162-17 nepředstavují výzkum ve smyslu této části.

§ R.152-8-2

Realizace výzkumu splňujícího podmínky uvedené v § R.152-8-1 je podřízena předběžnému souhlasu ministra zdravotnictví. Ministr se vyslovuje na základě vyjádření Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku, podaným podle 1) § R.184-3-10. V případě nepříznivého vyjádření komise nemůže být povolení vydáno.

§ R.152-8-3

Povolení je vyžadováno pro veškerý výzkum na lidském embryu in vitro od stadia oplodnění, ať jeho vývoj probíhá, je pozastaven nebo přerušen a ať je jeho morfologie jakákoliv.

vzdělání Povolení je též vyžadováno pro veškerý výzkum nových podmínek kultivace nebo uchování embryí, které se běžně v rámci asistované reprodukce nepoužívají.

§ R.152-8-4

Za veškerý výzkum, na nějž se vztahuje tato část, odpovídá jeden nebo více lékařů, jejichž jména jsou uvedena na povolení. V případě, že za jeden výzkum odpovídá současně více lékařů, je jeden z nich stanoven koordinátorem.

Zahájený výzkum smí probíhat pouze ve veřejných zdravotnických zařízeních nebo laboratořích lékařské biologie oprávněných, podle § L.184-1 a § R.184-1-1 a následujících, provádět oplodnění in vitro s mikromanipulací nebo bez ní. Přesto je možno provést další doplňující analýzy částí embrya nutné k realizaci tohoto výzkumu v jiných organizacích nebo zařízeních.

Název a charakter těchto organizací nebo zařízení musí být uveden na žádosti o povolení výzkumu.

§ R.152-8-5

Žádost o povolení provádět výzkum na embryu in vitro je předkládána společně ředitelem veřejného zdravotnického zařízení nebo laboratoře lékařské biologie a osobou odpovědnou za tento výzkum.

Všechny žádosti musí být formulovány podle modelové žádosti, jejíž obsah je určen výnosem ministra zdravotnictví. K této žádosti, která upřesňuje cíle výzkumu, používané techniky a jejich případné následky, je přiložena informace, na základě které bude, po vydání povolení a případných změnách, které toto může nařídit, žádán souhlas obou partnerů, na jejichž embryích bude výzkum probíhat.

§ R.152-8-6

Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku vyjadřuje svůj názor na základě zhodnocení cílů a případných následků výzkumu,

tak jak je definuje § R.152-8-1, jakož i na základě jeho vědecké vhodnosti vzhledem k současnému stavu znalostí, s ohledem na protokol studie a kompetenci osob(-y) odpovědných (-é) za výzkum.

§ R.152-8-7

Jestliže Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku vysloví souhlas, stanoví pravidla, kterým se osoba (-y) odpovědná (-é) za studii musí přizpůsobit, aby komisi umožnila (-y), sledovat a kontrolovat jejich správné dodržování. Osoba (-y) odpovědná (-é) za studii se zavazuje (-í) tato pravidla dodržovat, L.152-8§, kdykoliv na žádost komise jí podat zprávu o tom, jak studie pokračuje, a ministři zdravotnictví a prezidentovi Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku ihned po jejím ukončení zaslat konečnou zprávu o studii.

§ R.152-8-8

Jakýkoliv návrh na změnu původního protokolu podléhá schválení Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku; a nemůže být realizován, jestliže se komise vysloví proti němu.

§ R.152-8-9

Osoba odpovědná za studii je pověřena získat písemný souhlas obou partnerů, jejichž embrya mají být použita pro výzkum. Tento souhlas mohou oba partneři nebo jen jeden z nich kdykoliv písemně odvolat. V tomto případě je osoba odpovědná za studii povinna výzkum, pokud se týká embryí daného páru, ukončit a neprodleně o tom informovat ministra zdravotnictví, jakož i presidenta Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku.

§ R.152-8-10

Lékaři, jak uvádí § R.184-2-3, mohou embrya, na kterých je zamýšleno provádět výzkum, předat pouze osobě odpovědné za povolenou studii proti předložení povolení ministra a písemného souhlasu daného páru s provedením výzkumu.

§ R.152-8-11

Ředitel veřejného zdravotnického zařízení nebo laboratoře lékařské biologie, ve kterém studie probíhá, je povinen uchovávat protokol studie, písemný souhlas partnerů a konečnou zprávu o studii po dobu třiceti let.

§ R.152-8-12

Vydané povolení může být po vyjádření Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku ministrem zdravotnictví odejmuto, jestliže cíl nebo původní protokol byl bez ohledu na ustanovení § R.152-8-8 změněn, jestliže pravidla a závazky uvedené v § R.152-8-7 nejsou respektovány nebo jestliže se v průběhu konání studie vyskytnou nežádoucí účinky, jejichž příčina není určena.

§ L.152-9

Za klinické a biologické výkony asistované reprodukce definované dekretem Conseil d'Etat (1) je odpovědný lékař, který je za tímto účelem jmenovitě schválen v každém zařízení nebo laboratoři oprávněných tyto výkony provádět.

§ L.152-9-1

Výkony asistované reprodukce zmíněnými v § L.152-9 se rozumí:

1) Následující klinické výkony:

- a) odběr ovocytů punkcí
- b) odběr spermatozoidů punkcí,
- c) přenos embryí s cílem jejich implantace;
- e) uchování gamet

2) Následující biologické výkony:

- a) odběr a úprava spermatu pro asistovanou reprodukci,
- b) úprava ovocytů,
- c) oplodnění in vitro bez mikromanipulace,
- d) oplodnění in vitro s mikromanipulací,
- f) uchování embryí pro přenos.

§ L.152-9-2

Lékaři, kteří jsou odpovědní za provádění klinických a biologických výkonů definovaných v § L.152-9-1, musí být, podle § L.152-9, pro provádění jednoho nebo více výkonů jmenovitě schváleni; souhlas je dán výnosem ministra zdravotnictví po vyjádření Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku.

Pro každou činnost, pro kterou byl lékař schválen, souhlas uvádí zařízení, ve kterém je daný lékař za tuto činnost odpovědný; toto zařízení musí mít povolení uvedená

v § L.184-1 nebo § L.673-5.

§ L.152-9-3

Lékař, který je schválen pro vykonávání výkonů definovaných v § R.152-9-1 1°)a) a 1°)c), musí být lékař gynekolog-porodník se vzděláním v oboru medicíny reprodukce a se zkušeností v oblasti medicíny reprodukce.

Lékař, který je schválen pro vykonávání výkonů definovaných v § R.152-9-1 1°)b), musí být lékař kvalifikovaný buď v oboru urologie, všeobecné chirurgie nebo gynekologie-porodnictví. V každém případě musí mít zájemce a) nebo zkušenost v oboru andrologie.

§ L.152-9-4

Pro výkony definované v § R.152-1 2°) musí být lékař kvalifikovaný v oboru lékařské biologie nebo farmaceut v oboru lékařské biologie nebo, v nejhorsím případě, vědec mající zvláštní vzdělání v oboru biologie reprodukce.

Tento lékař musí být držitel certifikátu v oboru lékařské biologie nebo, v nejhorsím

případě, diplomů, které byly uznány za dostačující.

V každém případě musí mít zájemce dostatečnou zkušenost s manipulacemi s lidskými gametami.

§ L.152-9-5

Všichni lékaři, kteří jsou schváleni podle § L.152-9 a § R.152-9-2 pro vykonávání aktivit v laboratoři lékařské biologie, musí být jejich řediteli nebo zástupci ředitele.

§ L.152-9-6

Lékař je schválen na pětileté období, podle pátého odstavce § L.184-1 a třetího odstavce § L.673-5, na které je zdravotnickému zařízení vydáno povolení.

§ L.152-9-7

Souhlas může být lékaři odejmut v případě porušení legislativních nařízení a směrnic vztahujících se na asistovanou reprodukci, jakož i v případě porušení podmínek stanovených v souhlasu.

O odejmutí souhlasu je rozhodnuto po zdůvodněném vyjádření Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku. Lékař je předvolán před komisí, aby mohl přednést svoje připomínky.

§ L.152-10

Zahájení asistované reprodukce musí předcházet zvláštní pohovory žadatelů se členy lékařského pluridisciplinárního týmu daného centra, který může podle potřeby přizvat isociální oddělení, ustanovené § 218 až § 229 zákona o rodině a sociální péči.

Musí zejména:

- 1) Prověřit motivaci muže a ženy tvořících pár a připomenout jim možnosti, které nabízí zákon o adopci;
- 2) Informovat je o možnostech úspěchu a neúspěchu metod asistované reprodukce, jakož i o jejich obtížnosti;
- 3) Předat jim příručku obsahující zejména:
 - a) připomenutí legislativních nařízení a směrnic vztahujících se k asistované reprodukci,
 - b) popis metod asistované reprodukce,
 - c) připomenutí legislativních nařízení a směrnic vztahujících se k adopci, jakož i adresy asociací a organizací, které by jim k tomuto tématu mohly poskytnout více informací.

Žádost může být potvrzena až po uplynutí doby na rozmyšlenou v délce 1 měsíce od posledního pohovoru.

Žádost se potvrzuje písemně.

Zahájení asistované reprodukce podléhá zdravotnickým bezpečnostním předpisům definovaným dekretem Conseil d'Etat.

Asistovaná reprodukce nemůže být lékařem zahájena, jestliže žadatelé nesplňují podmínky stanovené touto hlavou nebo jestliže se lékař, po dohodě s pluridisciplinárním týmem, domnívá, že v zájmu dítěte, které se má narodit, je

nutné páru poskytnout delší dobu na rozmyšlenou.

Manželé nebo druh a družka, kteří pro reprodukci potřebují intervenci dalšího dárce, musí předběžně, za podmínek daných občanským zákoníkem, vyjádřit svůj souhlas soudci a notáři.

§ L.152-11

Jak je uvedeno v § 511-16 trestního zákoníku (1), nerespektování podmínek uvedených v § L.152-4 a § L.152-5 při získávání lidských embryí se trestá odnětím svobody na sedm let a pokutou 700.000 FF.

§ L.152-12

Jak je uvedeno v § 511-15 trestního zákoníku (1), získání lidských embryí za úhradu v jakékoliv formě se trestá odnětím svobody na sedm let a pokutou 700.000 FF.

Stejným způsobem se trestá zprostředkování nápomoci ve snaze získat lidská embrya za úhradu v jakékoliv formě nebo přenechání lidských embryí za úplatu třetí osobě.

§ L.152-13

Jak je uvedeno v § 511-23 trestního zákoníku (1), prozrazení jmenovitých informací umožňujících identifikovat zároveň pár, který se embrya vzdal, a pár, který embryo přijal, se trestá odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF.

§ L.152-14

Jak je uvedeno v § 511-24 trestního zákoníku (1), provádění výkonů asistované reprodukce za jiným účelem, než uvádí § 152-2, se trestá odnětím svobody na pět let a pokutou 500.000 FF.

§ L.152-15

Jak je uvedeno v § 511-17 trestního zákoníku (1), koncepce lidského embrya in vitro k průmyslovým nebo komerčním účelům se trestá odnětím svobody na sedm let a pokutou 700.000 FF.

Stejným způsobem se trestá použití lidských embryí k průmyslovým nebo komerčním účelům.

§ L.152-16

Jak je uvedeno v § 511-25 trestního zákoníku (1), provedení přenosu embrya podle podmínek stanovených ve § L.152-5 bez znalosti výsledků požadovaných vyšetření na depistáž infekčních chorob, jak uvádí citovaný §, se trestá odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF.

§ L.152-17

Jak je uvedeno v § 511-19 trestního zákoníku (1), porušení ustanovení výše uvedeného § L.152-8 tohoto zákoníku při provádění výzkumu nebo experimentu na embryu se trestá odnětím svobody na sedm let a pokutou 700.000 FF.

§ L.152-18

Jak je uvedeno v § 511-18 trestního zákoníku (1), koncepce lidských embryí in vitro k vědeckým nebo experimentálním účelům se trestá odnětím svobody na sedm let a pokutou 700.000 FF.

§ L.152-19

Pokus o trestné činy uvedené v § L.152-11 a § L.152-17 se trestá stejným způsobem. Jak je uvedeno v § 511-26 trestního zákoníku (1), pokus o trestné činy uvedené v § 511-15 trestního zákoníku, na který § L.152-12 odkazuje, se trestá stejným způsobem.

Hlava třetí: Preventivní opatření týkající se budoucích manželů a rodičů

§ L.153

Lékař, který podle druhého odstavce § 63 občanského zákoníku provádí předšňatkovou lékařskou prohlídku, může o této prohlídce vystavit vysvědčení, jehož model je stanoven nařízením, pouze při znalosti výsledků rozborů a vyšetření, jejichž seznam je stanoven předpisem.

Každému z budoucích manželů musí být zároveň s lékařským vysvědčením předána brožura o zdravotní výchově.

Při příležitosti lékařské předšňatkové prohlídky, po podání informace o rizicích kontaminace, je budoucím manželům nabídnuto absolvovat depistážní test na infekci virem lidské imunodeficiencie.

Hlava třetí-bis: Umělé přerušování těhotenství

§ L.162-1

Těhotná žena, jež se vlivem svého stavu ocitne v situaci krajní tísně, může lékaře požádat o umělé přerušování těhotenství. Toto umělé přerušování těhotenství může být provedeno pouze do konce 10. týdne těhotenství.

§ 162-2

Umělé přerušování těhotenství může provést pouze lékař.

Umělé přerušování těhotenství může být provedeno pouze ve veřejném zdravotnickém zařízení nebo soukromém zdravotnickém zařízení, které splňuje ustanovení § 176.

§ 162-3

Lékař, kterého žena o umělé přerušování těhotenství požádala, je ihned během první návštěvy povinen:

- 1) Ženu informovat o rizicích, která výkon představuje pro ní a pro její další těhotenství a o závažnosti výkonu, o který žádá;
- 2) Předat jí příručku, aktualizovanou nejméně jedenkrát ročně, obsahující zejména:
 - a) připomenutí ustanovení § 1 zákona č. 75-17 ze 17.ledna 1975, jakož i ustanovení

§ L.162-1 tohoto zákoníku, který omezuje umělé přerušení těhotenství pouze na případ, kdy je těhotná žena vlivem svého stavu postavena do situace krajní tísně,
b) výčet práv, pomoci a výhod zaručených zákonem matkám svobodným či vdaným a jejich dětem, jakož i možnosti, které nabízí adopce dítěte, které se má narodit,

c) seznam a adresy organizací uvedených v § L.162-4, jakož i asociací, které ženě mohou morálně nebo materiálně pomoci,

d) seznam a adresy zdravotnických zařízení, která umělé přerušení těhotenství provádějí.

Podmínky, podle kterých Krajská zdravotní správa zajišťuje realizaci a distribuci příruček lékařům, upřesňuje nařízení.

§ L.162-4

Žena, která se domnívá, že se nachází v situaci jak uvádí § L.162-1, musí po podniknutí kroků uvedených v § 162-3 navštívit informační nebo konzultační středisko pro rodinu, rodinnou poradnu, středisko pro plánované rodičovství nebo rodinnou výchovu, sociální oddělení nebo jinou schválenou organizaci, která jí o této návštěvě musí vystavit potvrzení.

Tato návštěva zahrnuje zvláštní pohovor, během kterého je ženě poskytnuta pomoc a rady vhodné pro situaci, ve které se nachází, jakož i prostředky nutné k vyřešení sociálních problémů, aby ženě bylo zejména umožněno dítě si ponechat. Při této příležitosti jsou jí sdělena jména a adresy osob, které buď soukromě, nebo jménem nějaké organizace, oddělení nebo asociace, by jí nebo páru, který má obtíže spojené s narozením dítěte, mohly morálně nebo materiálně pomoci.

S výjimkou veřejných zdravotnických zařízení se tyto konzultace nemohou konat v zařízeních, která umělé přerušení těhotenství provádějí.

Zaměstnanci zařízení uvedených v prvním odstavci podléhají ustanovením § 226-13 a § 226-14 trestního zákoníku.

Pokaždé, jak jen je to možné, se účastní konzultace a rozhodování oba partneři.

§ L.162-5

Jestliže žena po konzultacích uvedených v § L.162-3 a § L.162-4 obnoví svou žádost o umělé přerušení těhotenství, musí ji lékař požádat o písemné potvrzení žádosti; lékař může toto potvrzení přijmout pouze po uplynutí jednoho týdne od první žádosti, s výjimkou případu, že by mohlo dojít k překročení termínu deseti týdnů. V tomto případě je lékař jediný, kdo posuzuje případnost jejího rozhodnutí. Mimo to může být toto rozhodnutí učiněno až za dva dny po pohovoru uvedeném v § L.162-4; tato doba může být zahrnuta do období jednoho týdne uvedeného výše.

§ L.162-6

V případě potvrzení žádosti může lékař sám umělé přerušení těhotenství provést podle podmínek stanovených ve druhém odstavci § L.162-2. Jestliže výkon sám neprovádí, žádost ženě vrátí, aby ji mohla předat lékaři dle svého výběru, a kromě toho jí vystaví potvrzení, že postupoval podle ustanovení § L.162-3 a § L.162-5. Řediteli nemocnice, ve které žena žádá o přijetí k provedení umělého přerušení

těhotenství, musí žena předat a ten pak nejméně jeden rok uchovat potvrzení, že absolvovala konzultace ustanovené § L.162-3 a L.162-5.

§ L.162-7

Jestliže je nezletilá žena svobodná, je nutný souhlas jednoho z rodičů popřípadě zákonného zástupce. Tento souhlas musí doprovázet souhlas nezletilé těhotné ženy, který vyjádřila v nepřítomnosti rodičů nebo zákonného zástupce.

§ L.162-8

Lékař není nikdy povinen provést umělé přerušení těhotenství, ale musí ženu o svém odmítnutí nejpozději během první návštěvy informovat. Mimo to lékař musí splnit povinnosti uvedené v § L.162-3 a § L.162-5.

Žádná porodní asistentka, zdravotní sestra nebo ošetřovatel, žádný pomocný zdravotnický personál není povinen pomáhat při provádění umělého přerušení těhotenství.

Soukromé zdravotnické zařízení může odmítnout provést ve svých prostorách umělé přerušení těhotenství.

Přesto v případě, že soukromé zdravotnické zařízení požádalo o licenci jako veřejné zdravotnické zařízení nebo uzavřelo smlouvu o koncesi, podle druhé části páté hlavy kapitoly 1 sedmé knihy, může být toto odmítnutí vyjádřeno pouze v případě, že jsou jiná zařízení schopna uspokojit místní potřebu.

Kategorie veřejných zdravotnických zařízení, která jsou povinna disponovat prostředky pro provádění umělého přerušení těhotenství, určuje dekret.

V nemocnicích, které patří do kategorií uvedených v předešlém odstavci, správní rada určuje, které oddělení umělé přerušení těhotenství provádí.

Jestliže vedoucí určeného oddělení odmítá za provádění výkonů převzít odpovědnost, musí správní rada vytvořit jednotku vybavenou prostředky, které umožňují umělé přerušení těhotenství provádět.

§ L.162-9

Každé zdravotnické zařízení, které provádí umělé přerušení těhotenství, musí ženu po výkonu informovat o antikoncepci.

§ L.162-10

O každém umělém přerušení těhotenství musí lékař sepsat hlášení. Toto hlášení zašle zařízení, kde bylo umělé přerušení těhotenství provedeno, oblastnímu inspekčnímu lékaři pro veřejné zdravotnictví; na tomto hlášení není uvedena totožnost ženy.

§ L.162-11

Provést umělé přerušení těhotenství ženě-cizince je povoleno pouze tehdy, jestliže prokáže, že splňuje podmínky pro pobyt, které stanovují předpisy.

Kromě toho musí svobodné ženy-cizinky ve věku 18 let splnit podmínky uvedené v § L.162-7.

§ L.162-12

Umělé přerušeni těhotenství může být provedeno kdykoliv, jestliže dva lékaři, po vyšetření a diskusi, mohou potvrdit, že pokračování těhotenství by vážně ohrozilo zdraví ženy nebo že existuje vysoká pravděpodobnost, že dítě, které se má narodit, bude obzvláště vážně postiženo takovou afekcí, která je v okamžiku diagnózy považována za nevyléčitelnou.

Jeden z lékařů musí pracovat ve veřejném zdravotnickém zařízení nebo v soukromém zařízení, které splňuje podmínky § L.176, a druhý musí být uveden na seznamu odborníků kasačního soudu nebo odvolacího soudu. Kromě toho, jestliže se uvažuje o umělém přerušeni těhotenství z důvodu, že dítě, které se má narodit, bude obzvláště vážně postiženo takovou afekcí, která je v okamžiku diagnózy považována za nevyléčitelnou, musí jeden z lékařů pracovat v pluridisciplinárním centru prenatální diagnostiky.

Jednu lékařskou zprávu obdrží žena, dvě si ponechají vyšetřující lékaři.

§ L.162-13

Ustanovení § L.162-2 a § L.162-8 až § L.162-10 jsou platná pro provádění umělého přerušeni těhotenství z terapeutických důvodů.

§ L.162-14

Dekret Conseil d'Etat určí podmínky platnosti této hlavy.

§ L.162-15

Odnětím svobody na dvě léta a pokutou 30.000 FF nebo pouze jedním z těchto trestů bude potrestán ten, kdo zabrání nebo se pokusí zabránit provedení umělého přerušeni těhotenství nebo předchozích úkonů uvedených v § L.162-3 až § L.162-8 - buď narušením přístupu do zařízení uvedených v § L.162-2 nebo narušením volného pohybu osob uvnitř těchto zařízení;
- nebo vyhrožováním nebo jakýmkoliv zastrásováním zdravotnického i nezdravotnického personálu, který v těchto zařízeních pracuje, nebo žen, které přicházejí k provedení umělého přerušeni těhotenství.

§ L.162-15-1

Všechny asociace řádně deklarované alespoň 5 let k datu události, jejichž statutárním cílem je obrana práv žen na přístup k antikoncepci a k umělému přerušeni těhotenství, mohou vykonávat práva náležící občanské straně, co se týká trestných činů uvedených v § L.162-15, jestliže tyto činy byly spáchány za účelem zabránit umělému přerušeni těhotenství nebo předchozím úkonům uvedeným v § L.162-3 až L.162-8.

§ L.162-16

Prenatální diagnostikou se rozumí lékařské metody mající za cíl in utero detekovat u embrya nebo plodu zvláště závažné postižení. Prenatální diagnostice musí předcházet lékařská konzultace v genetické poradně.

Cytogenetická a biologická vyšetření s cílem stanovit prenatální diagnózu mohou

být prováděna, podle dekretu Conseil d'Etat (1), pouze ve veřejných zdravotnických zařízeních nebo laboratořích lékařské biologie oprávněných podle podmínek uvedených v ustanoveních částí 1 a 2 druhé hlavy kapitoly 1 sedmé knihy.

Povolení uvedená v tomto § se vydávají na dobu 5 let a jsou přiznávána po vyjádření Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku zřízené podle § L.184-3 a Národního výboru zdravotnické a sociální organizace. Pro laboratoře lékařské biologie toto povolení znamená zápis na seznam uvedený v § L.759.

Pluridisciplinární centra prenatální diagnostiky jsou zřizována v neziskových veřejných a soukromých zdravotnických organizacích a zařízeních. Jejich poslání, jejich úloha vzhledem k ostatním zúčastněným v prenatální diagnostice, podmínky jejich vzniku a schválení definuje dekret Conseil d'Etat (2).

§ R.162-16-1

Cytogenetickými a biologickými vyšetřeními uvedenými ve druhém odstavci § L.162-16 majícími za cíl in utero stanovit prenatální diagnózu u embrya nebo plodu se rozumí:

- 1) Cytogenetická vyšetření zahrnující molekulární cytogenetiku buněk embrya nebo plodu včetně buněk kolujících v krvi matky;
- 2) Genetická molekulární vyšetření s cílem diagnostikovat dědičné choroby;
- 3) Biologická vyšetření u embrya a plodu s cílem diagnostikovat infekční choroby;
- 4) Biochemická vyšetření u embrya a plodu;
- 5) Hematologická vyšetření u embrya a plodu;
- 6) Imunologická vyšetření u embrya a plodu;
- 7) Biochemická vyšetření sérových embryonálních a fetálních markerů v mateřské krvi.

Vyšetření provedená u embrya a plodu zahrnují taktéž vyšetření provedená na jejich adnexech.

§ L.162-17

Biologická diagnostika prováděná na buňkách odebraných embryu in vitro je povolena jen ve výjimečných případech za následujících podmínek:

- Lékař pracující v pluridisciplinárním centru prenatální diagnostiky, tak jak je definováno v § L.162-16, musí potvrdit, že u páru, na základě jeho rodinné situace, existuje vysoká pravděpodobnost zplodit dítě postižené obzvláště závažnou dědičnou chorobou v okamžiku diagnózy považovanou za nevyléčitelnou;
- Diagnostika může být provedena pouze, jestliže u jednoho z rodičů byla (-y) dříve přesně určena (-y) anomálie vedoucí k takové chorobě;
- Oba partneři písemně vyjádří svůj souhlas s provedením diagnostiky;
- Diagnostika nesmí mít jiný cíl než hledat tuto afekci, jakož hledat i prostředky, jak jí předcházet a jak ji léčit;
- Může být prováděna pouze v zařízeních oprávněných tuto provádět po vyjádření

Národní komise pro lékařství a biologii reprodukce a prenatální diagnostiku a podle podmínek definovaných v dekretu Conseil d'Etat (1).

§ L.162-18

Jak je uvedeno v § 511-20 trestního zákoníku (1) provádění prenatální diagnostiky bez povolení uvedeného v § L.162-16 se trestá odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF.

§ L.162-19

Provedení umělého přerušování těhotenství po provedení prenatální diagnostiky při nerespektování podmínek uvedených v zákoně se trestá odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF.

§ L.162-20

Jak je uvedeno v § 511-21 trestního zákoníku (1), přehlížení ustanovení § L.162-17 vztahujícího se k předimplantační diagnostice se trestá odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF.

§ L.162-21

Fyzickým osobám vinným trestnými činy uvedenými v části 4 páté hlavy, v druhé-bis hlavě a čtvrté hlavě této kapitoly hrozí rovněž doplňující trest ve formě zákazu činnosti, při jejímž výkonu nebo v souvislosti s ním, byl trestný čin spáchán, na dobu nejdéle 10 let.

§ L.162-22

Jak je uvedeno v § 511-28 trestního zákoníku (1), právnické osoby mohou být prohlášeny trestně odpovědnými za podmínek uvedených v § 121-2 zmíněného zákona za trestné činy definované v části 4 páté hlavy a v hlavě druhé-bis této kapitoly.

Tresty, které hrozí právnickým osobám, jsou:

- 1) Pokuta podle podmínek uvedených v § 131-38 trestního zákoníku;
- 2) Tresty uvedené v § 131-39 trestního zákoníku.

Zákaz uvedený v 2) § 131-39 trestního zákoníku se týká činnosti, při jejímž výkonu nebo v souvislosti s ním, byl trestný čin spáchán.

Hlava čtvrtá: Preventivní opatření týkající se dítěte

§ L.163

Při hlášení narození dítěte je každému dítěti zdarma vystaven zdravotní průkaz. Předává ho matrikář; popřípadě lze o něj požádat na krajském odboru ochrany matky a dítěte.

Typ a způsob použití tohoto průkazu, do kterého se povinně zaznamenávají výsledky lékařských vyšetření uvedených v § L.164 a do kterého se postupně musí zaznamenávat všechna důležitá zjištění týkající se zdraví dítěte, určuje ministerský

výnos.

Průkaz je vystaven na jméno dítěte. Je předán rodičům nebo osobám pověřeným vykonáváním rodičovských pravomocí, nebo osobám či institucím, kterým bylo dítě svěřeno. Tito musí být informováni, že nikomu jinému nemůže být předán a že všechny osoby povoláné jménem své profese, které se mohou seznámit s údaji uvedenými v průkazu, jsou vázány dodržováním lékařského tajemství.

§ L.164

Všechny děti mladší šesti let využívají zdravotně-sociální preventivní opatření zahrnující zejména povinná vyšetření.

Počet a povahu těchto vyšetření, věk, ve kterém se musí provést, a určení osob, které vystavují lékařské vysvědčení, stanovují předpisy.

Obsah lékařských vysvědčení a zejména seznam nemocí nebo nedostatečností, které v nich musí být uvedeny, stanovuje meziministerský výnos.

§ L.165

Lékař, který provedl vyšetření, o kterém se má vystavit lékařské vysvědčení, posílá toto vysvědčení do osmi dnů vedoucímu krajského odboru ochrany matky a dítěte. Předávání této informace se děje za respektování lékařského tajemství.

§ L.166

Osoby pověřené vykonáváním rodičovských pravomocí nebo osoby, kterým dítě bylo svěřeno, jsou informovány, podle deontologie, je-li vysloveno podezření na nějaký handicap, je-li handicap objeven nebo popsán, zejména během lékařských vyšetření uvedených v § L.164; jsou informovány o povaze handicapu a možnostech přijetí dítěte ve specializovaných centrech, zejména v centrech rané sociálně-zdravotní péče, s cílem předejít nebo omezit zhoršování tohoto handicapu. V centrech rané sociálně-zdravotní péče je péče poskytována formou ambulantní kúry zahrnující intervenci pluridisciplinárního týmu. Péče zahrnuje poskytování rad a podpory rodině nebo osobám, kterým bylo dítě svěřeno. Je-li je péče poskytována, je zajišťována ve spolupráci s institucemi předškolního vzdělávání a odbory uvedenými v § L.180. Financování těchto center je zajišťováno podle podmínek uvedených v § L.187.

TRESTNÍ ZÁKONÍK

Část 3 – Bránění poskytnutí pomoci a neposkytnutí pomoci

§ 223-5:

Úmyslné bránění poskytnutí pomoci určené k umožnění úniku osoby z hrozícího nebezpečí nebo k odvrácení živelné pohromy, která představuje nebezpečí pro bezpečnost osob, se trestá odnětím svobody na sedm let a pokutou 700.000 FF.

§ 223-6:

Kdo může svým konáním, bez ohrožení své bezpečnosti nebo bezpečnosti třetích

osob, zabránit přečinu nebo trestnému činu proti integritě lidského těla a úmyslně toto nevykoná, je potrestán odnětím svobody na pět let a pokutou 500.000 FF. Stejně bude potrestán kdo úmyslně osobě v nebezpečí neposkytne pomoc, bez ohrožení své bezpečnosti nebo bezpečnosti třetích osob, kterou by jí mohl poskytnout svým konáním nebo přivoláním pomoci.

§ 223-7:

Kdo úmyslně nevykoná nebo nevyvolá přijetí opatření, bez ohrožení své bezpečnosti nebo bezpečnosti třetích osob, k odvrácení živelné pohromy, která představuje nebezpečí pro bezpečnost osob, je potrestán odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF.

Část 4 – Provádění experimentů na člověku

§ 223-8:

Provádění nebo umožnění provádění biomedicínského výzkumu na člověku bez získání jeho výslovného dobrovolného informovaného souhlasu nebo bez získání souhlasu osob pověřených vykonáváním rodičovských pravomocí nebo bez získání souhlasu poručníka, v případech uvedených v ustanoveních zákoníku veřejného zdravotnictví, se trestá odnětím svobody na tři léta a pokutou 300.000 FF. Stejně se trestá, pokud výzkum pokračuje po odvolání informovaného souhlasu.

§ 223-9:

Právnícké osoby mohou být uznány trestně odpovědnými za trestný čin uvedený v § 223-8 za podmínek uvedených v § 121-2.

Tresty hrozící právníckým osobám jsou:

- 1) Pokuta podle podmínek uvedených v § 131-38;
- 2) Tresty uvedené v § 131-39.

Zákaz uvedený v 2) § 131-39 se týká činnosti, při jejímž výkonu nebo v souvislosti s níž, byl trestný čin spáchán.

Část 5 – Ilegální přerušování těhotenství

§ 223-10:

Provedení umělého přerušování těhotenství bez souhlasu pacientky se trestá odnětím svobody na pět let a pokutou 500.000 FF.

§ 223-11:

Provedení umělého přerušování těhotenství se trestá odnětím svobody na dvě léta a pokutou 200.000 FF, je-li provedeno vědomě za jedné z následujících okolností:

- 1) Po uplynutí doby, ve které je zákonem povoleno umělé přerušování těhotenství provádět, s výjimkou situace, kdy se jedná o umělé přerušování těhotenství z terapeutických důvodů;
- 2) Umělé přerušování těhotenství provede osoba, která nemá kvalifikaci lékaře;
- 3) Umělé přerušování těhotenství je provedeno v jiném než veřejném zdravotnickém

zařízení nebo soukromém zdravotnickém zařízení, které vyhovuje podmínkám stanoveným zákonem.

Tento trestný čin se trestá odnětím svobody na pět let a pokutou 500.000 FF, je-li proveden opakovaně.

Pokus o trestné činy uvedené v tomto § se trestá stejným způsobem.

§ 223-12:

Žena, která si sama provede umělé přerušení těhotenství, bude potrestána odnětím svobody na 2 měsíce a pokutou 25.000 FF. Přesto vzhledem k situaci tísně nebo osobnosti pachatelky může soud rozhodnout o neudělení těchto trestů. Kdo poskytne ženě materiální prostředky, aby si sama provedla umělé přerušení těhotenství, je potrestán odnětím svobody na tři léta a pokutou 300.000 FF. Tyto tresty dosahují odnětí svobody na pět let a pokuty 500.000 FF, je-li tento trestný čin proveden opakovaně.

Část 6 – Nabádání druhé osoby k sebevraždě

§ 223-13:

Nabádání druhé osoby k sebevraždě se trestá odnětím svobody na tři léta a pokutou 300.000 FF, je-li toto následováno sebevraždou nebo sebevražedným pokusem.

Tresty dosahují odnětí svobody na pět let a pokuty 500.000 FF, je-li oběť trestného činu uvedeného v předchozím odstavci je mladší 15 let.

§ 223-14:

Jakákoliv forma propagace nebo reklamy, týkající se produktů, předmětů nebo metod doporučovaných jako prostředky, kterými se lze usmrtit, se trestá odnětím svobody na tři léta a pokutou 300.000 FF.

§ 223-15:

Jsou-li, trestné činy uvedené v § 223-13 a § 223-14 spáchány tiskem nebo audiovizuálním způsobem, používají se zvláštní zákonná ustanovení, jimiž se tyto záležitosti řídí, pokud jde o určení odpovědných osob.

Pramen: <http://www.rabenou.org/codes.html>